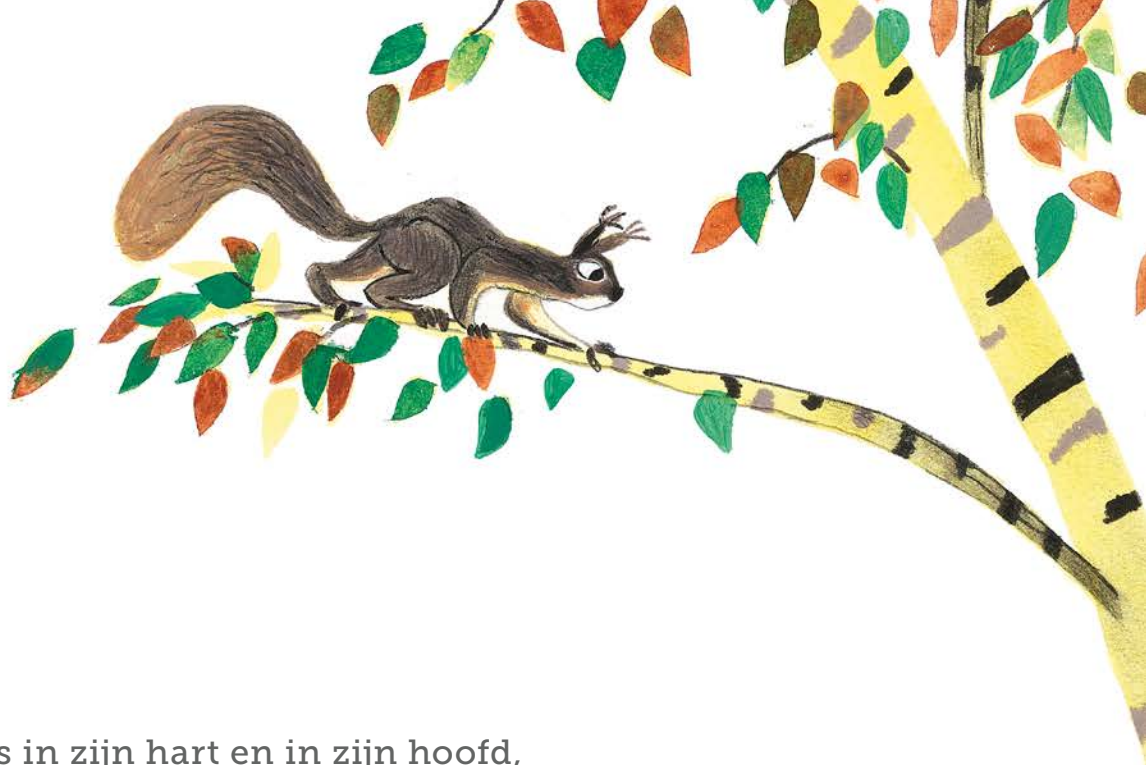

Jan had maar één wens in zijn hart en in zijn hoofd,
en dat was ...

Wandelen in het bos.

Als mensen hem vroegen wat voor werk hij deed,
dan antwoordde hij:

'Ik wandel. In het bos.'

'Maar dat is geen beroep!' riepen ze dan.

'Voor mij wel,' zei Jan.

Jan wandelde.

En de volgende dag wandelde hij weer.

En de dag daarna ook.

En als hij heel veel had gewandeld,

dan ging Jan naar huis,

om op te schrijven

waar hij had gewandeld

en hoe hij had gewandeld.

Jan schreef over de klank van de wind in de takken.
Hij schreef over dagen van storm
en hoe hij hoog in een boom klom
en daar lachend heen en weer zat te wiegen.
Hij schreef over dagen van rust
en hoe hij aan de voet van een boom stil bleef zitten wachten
tot een eekhoorn van tak op tak naar beneden sprong
om naar hem te komen kijken.

